

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון : 073-3924600, פקס : 03-5163093

המאשימה

- נ ג ד -

1. בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בועז בן צור, ישראל וולנגרמן, דקלה
סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמיט
מרחוב הארבעה 28, תל אביב
טל : 03-7155000-03-7155001 פקס :
ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין
מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902 ;
טל : 03-5333313-03-5333314 פקס :

2. שאול אלוביץ

באמצעות עוה"ד ז'ק חן ויהל דאר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902 ;
טל' : 03-6932077, פקס : 03-6932082

3. איריס אלוביץ

באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902
טל' : 03-6932077, פקס : 03-6932082

4. ארנון מוזס

באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג
מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902 ;
טל' : 03-6099914, פקס : 03-6099915

הנאשמים ;

טיעון משלים לטענה מקדמית מטעם נאשמים 2 ו-3

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד בדיון מיום 6.12.2020, מתכבדים נאשמים 2 ו-3 להגיש טיעון משלים לטענה המקדמית לפיה הגשת כתב האישום וניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, בהתאם לסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן : **טענה מקדמית להגנה מן הצדק**).

1. ביום 29.11.2020 הגישו הנאשמים 2 ו-3 טענה מקדמית להגנה מן הצדק בשל התנהלות החקירה לרבות סוגיית מעצרים של הנאשמים ; ההתרחשות בחדר החקירות ותפיסות הרכוש - אשר חרגו מכל אמת מידה לגיטימית וחוקית.

דף זה כולל פרטים תחת צו איסור פרסום

ביום 17/11/2019, נתן כבוד השופט עלאא מסארווה מבית משפט השלום בתל אביב - יפו החלטה בתיק 7948-11-19 כדלקמן:

"ניתן לפרסם כי המשיבה 3 נחקרה בתיק זה ביום 21/02/2019 ומסרה גרסתה, בעדות פתוחה*, והשיבה לשאלות חודרניות ביחס לטיב הקרבה ומהות מערכת היחסים בינה לבין המשיב 2**.

חל איסור מוחלט על כל פרט שעלול לזהות את המשיבה 3 או על כל פרט שנוגע לטיב ומהות הקרבה בין המשיב 2 למשיבה 3."

יצוין כי מותר לפרסם את עצם קיומו של הצו, ועל כן הודעת זאת.

* עדות פתוחה = לא תחת אזהרה

** משיב 2 = ניר חפץ

ג. ביחס לטענה בדבר התערבות במרחב הייצוג שבין חפץ לעו"ד קוסטליץ, משיבה המאשימה בסעיף 69 לתגובתה שהיא לא מקלה ראש באמירות החוקר (נזכיר כי החוקר המשיל את עו"ד קוסטליץ לרופא מנתח שהורג את המנותח(!)) - אולם, המשך טענותיה בעניין הם הקלת ראש בכך שדברי החוקר לחפץ הם התערבות בוטה ולא חוקית במרחב הייצוג שבין נחקר לבין עורך דינו. לא ניתן לפתור התנהגות חמורה זו בניד כתף היוצא ידי חובה מבלי לעמוד על משמעותה החריפה, ולעבור ולהסביר שהדברים נעשו תוך כדי שהחוקר עומד עם חפץ על חשיבות אמירת האמת ושאלין קשר סיבתי בין מהלך חמור זה לבין החלפת עורכי הדין.

ראשית, משום שמדובר בעוד מהלך לא חוקי העומד בפני עצמו ומעיד על להיטות היתר של החוקרים שהנחתה את חקירת פרשה זו. שנית, משום שכפי שנראה במהלך המשפט, מהלך זה מצטרף למהלכים פסולים רבים, שהופעלו על עד זה ועל אחרים, באופן שמביא לפגם יסודי בעדותם.

ד. המאשימה מציינת שוב ושוב ביחס לחקירות בהן נחצה כל גבול מוכר ולגיטימי, שהחוקרים הדגישו באוזני הנחקרים שהם נדרשים לומר את האמת. כך, בסעיף 72 בעניינו של חפץ, בסעיף 78 בעניינו של ערן טיפנבורן, בסעיף 79 בעניינו של ארי הרו, ובסעיף 81 בעניינו של איתן צפרי.

בעניין הזה חשוב להזכיר שאל מול החקירה, מכוונת המטרה, שביקשה לקבל מהם אך ורק גרסה מפלילה, הציון לפרוטוקול בסגנון "תגיד את האמת", הוא חסר משמעות ובגדר לעג לרש.

אימתי תסבור המאשימה שחקירה חצתה גבולות? האם רק כאשר חוקר, היודע שהוא מוקלט, יורה מפורשות לנחקר שישקר? והעיקר, חקירה פסולה אינה מתרפאת בכך שהחוקר אומר לנחקר שיאמר אמת. כך מקום בו מופעלת אלימות פיזית (שאינו לא יטען שניתן לרפאה באמירה לנחקר שיאמר אמת), כך מקום בו מופעל לחץ נפשי וננקטים תרגילי חקירה בלתי לגיטימיים.

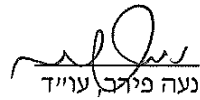
6. הנקודה החשובה השנייה, נחבאת אי שם בסעיף 148 לתגובת המאשימה. בסעיף זה, מבהירה המאשימה כי **אין בכוונתה להוכיח**, את הנרטיב לו טענה עת הגישה את כתב החשדות, ולפיו שאול ואיריס אלוביץ' נתנו לרה"מ נתניהו (ולבני משפחתו) סיקור אוהד. נתון מהותי זה נאמר על ידי המאשימה גם בבית המשפט.

7. אמור מעתה - **אין המדובר** בתיק בו מבקשת המאשימה לבסס טענת שוחד של "סיקור אוהד" תמורת "הטבות רגולטוריות". המדובר, בעניינו בתיק בו נטען שטובת ההנאה היא "היענות חריגה" והיא ניתנת תמורת "פעולות שלטוניות".

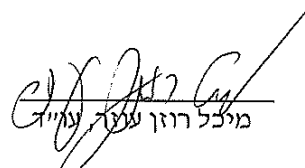
8. בדרך הזו מבקשת המאשימה להשיל מעל עצמה את החובה להוכיח את הרכיבים העובדתיים שעליהם ביססה את תפיסתה מלכתחילה. היא משילה מעצמה את החובה להוכיח ששאול ואיריס אלוביץ' נתנו לרה"מ נתניהו "סיקור אוהד באתר וואלה".

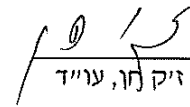
9. ואנו נאמר: טענת שוחד של "סיקור אוהד" תמורת "הטבות רגולטוריות" הייתה טענה חסרת תקדים המבוססת על קונספציה שגויה משפטית. טענה ש"היענות חריגה" היא מתת (גם אם לא הניבה סיקור אוהד) והיא ניתנת תמורת "פעולות שלטוניות" (גם אם אין בהן הטבות), והכל בשדה חסר תקדים של יחסי פוליטיקה תקשורת - היא דמיונית.

יהל דאד, עו"ד

נעה פידבן, עו"ד

חן, יערי, רוזן עוזר ושות'
ב"כ המבקשים

מיכל רוזן עוזר, עו"ד

זיקח, עו"ד

היום, 13 דצמבר 2020
כ"ז כסלו תשפ"א